

ESSZÉIM ELÉ

Előszó Szenté Imre *Szabad szemmel* című kötetéhez

Mintegy negyvenöt esztendő prózaterméséből válogattam össze e könyv anyagát. Ezt az időt teljes egészében távol a Hazától, emigrációban töltöttem, ami egy magában képes valamiféle egységet teremteni a különben lazán összefüggő írások között. A műfaj fogalmát kissé kitágítva esszének nevezem őket, mert ha csak jegyzet, recenzió, olvasónapló, alkalmi előadás jellegű is némelyik, a témától el-elkalandozó gondolatársítás, tágabb összefüggések keresése, személyes „líra” az esszé vonásait mutatja. Az is jellemző rájuk (és persze rám), hogy ritkán születnek csak „saját kútforrásból”. Szívesen fű-

zöm másokéhoz gondolataimat, mintegy hozzászólva, vitatkozva. Szeretem értelmezni a világot, helyére tenni a dolgokat. Lászlóffy Aladár, aki jó tíz évvel ezelőtt beleolvasott kézirataimba, s házalt is velük kiadót keresve - sikertelenül ugyan, de köszönet érte - azt írta róluk, hogy közérthetőek (ami ugyan nem feltétlenül dicséret az ő szájából), s elolvasásuk után

„okosabbnak érzi magát az ember”. Nekem ez elég, többre nem is vágytam. E kötet darabjai közül jó néhányat közölt a müncheni *Új Látóhatár*, a helybeli *Új Kéve*, a hazai *Kortárs* és *Hitel*, a kolozsvári *Korunk* és *Helikon*. Előadásként hallgatta két évtized folyamán számos svédországi honfitársam a stockholmi Magyar Házban, az önképzőkör nyári táborain Tångagärdén, Uppsalában, Göteborgban, Kristianstadban, a németországi evangéliumi konferencián. Kiadásukra korábban is gondoltam ugyan, de csak mostani kerek évfordulóm alkalmából valósul meg barátaimnak, a svédországi szóránymagyarság egy részének, a SMOSZ egyesületeinek, elsősorban az önképzőkörnek kezdeményezésére. Köszönet mindenkinek, aki bizalmával megajándékozva előfizetett erre a kötetre, támogatva kiadását. Remélem, hogy ki-ki talál benne olyat, ami érdekli, hisz - bár jórészt a történelmi múlthoz vagy a talán még távolabbnak tűnő közelmúlthoz kapcsolódik, a miénk az a múlt, életünk része s hatásában a jövő kiiktathatatlan tartozéka.

Stockholm, 2002. december 22.

Szenté Imre